

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie M. W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 lutego 2014 r.

na skutek zażalenia M. W. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 grudnia 2013 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku M. W. o wznowienie postępowania z uwagi na nieuzupełnienie w określonym terminie braku formalnego w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata lub radcę prawnego. Na to zarządzenie zażalenie zgłosiła wnioskodawczyni zarzucając naruszenie jej praw i wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, albowiem prawidłowo odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Nie jest trafny ogólnie sformułowany zarzut naruszenia prawa. Odnosząc się do tej kwestii należy wskazać, że zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od

prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Wnioskodawczyni został wyznaczony pełnomocnik z urzędu do zbadania podstaw wniosku o wznowienie postępowania. Należy jednak podkreślić, że nie jest on zobowiązany do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (art. 84 § 3 k.p.k.). W przedstawionej w niniejszej sprawie opinii adwokat oświadczył, że nie ma takich podstaw i uzasadnił dlaczego. To stanowisko jest dla sądu wiążące w tym znaczeniu, że w Kodeksie postępowania karnego nie ma przepisu, który upoważniałby organ procesowy do „przymuszenia” adwokata z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić innego przedstawiciela procesowego z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82). Natomiast organ procesowy, który go wyznaczył, jest uprawniony do badania prawidłowości wykonania obowiązków w ramach zagwarantowania stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie wynikającym z art. 84 § 3 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono, aby pełnomocnik z urzędu nienależycie wykonał swoje obowiązki.

Reasumując, skoro złożony przez M. W. wniosek o wznowienie postępowania zawierał wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jego przyjęcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.